

Vedlegg 1

Høringsnotat – forslag til forskrift om brannforebygging

1 Innledning

Forskrift om brannforebyggende tiltak og tilsyn regulerer blant annet kravene til forebyggende tiltak i byggverk, og kravene til aktsomhet ved brannfarlige aktiviteter. Forskriften regulerer også de fleste forebyggende oppgavene for kommunene, og den er dermed avgjørende for styringen av de offentlige ressursene som brukes til forebygging av brann.

I dag bruker kommunene betydelige ressurser på tilsyn med byggverk og lignende der brann kan medføre tap av mange liv eller store skader på helse, miljø eller materielle verdier (særskilte brannobjekter). Disse byggverkene eies og brukes i stor grad av virksomheter. Brannstatistikken viser imidlertid at åtte av ti som omkommer i brann, omkommer i private boliger. De fleste av disse er eldre eller tilhører andre risikogrupper.

NOU 2012: 4 *Trygg hjemme* foreslår endringer som tydeliggjør kommunenes plikter til å følge opp utsatte grupper, men som samtidig understøtter lokale prioriteringer og gir handlingsrom for å iverksette tiltak. Samtidig må brannsikkerheten i særskilte brannobjekter ivaretas. Forslaget skal legge til rette for dette gjennom flere strukturelle endringer i forskriften, men det foreslås også enkelte reelle endringer i pliktene til virksomhetene og kommunene.

2 Hovedinnhold i forskriften

Reguleringen av tiltak mot brann reiser grunnleggende spørsmål om samfunnets styring av risiko. Ved siden av sterke brannvern hensyn, skal forskriften blant annet også ta rimelige hensyn til det lokale selvstyret, næringspolitiske interesser og personvern. Bak forslaget til ny forskrift om brannforebygging ligger det fire hovedstrategier som skal ivareta disse hensynene.

Enklere og tydeligere regelverk

Gjeldende forskrift har en forholdsvis komplisert struktur og høy detaljeringsgrad. Forskriften inneholder 43 bestemmelser fordelt over 10 kapitler. I forslaget til ny forskrift om brannforebygging er bestemmelsene redusert til 23, inndelt i fem kapitler.

Reguleringen av forebyggende tiltak er tett forbundet med de tekniske kravene til byggverk som er gitt i medhold av plan- og bygningslovgivningen. Noe forenklet kan man si at plan- og bygningslovgivningen regulerer oppføring av nye byggverk og tiltak i eksisterende byggverk, mens forebyggingsforskriften regulerer driftsfasen i byggverket. Forslaget til ny forskrift tar sikte på en ytterligere harmonisering av disse to regelverkene, både i systematikk og begrepsbruk. Forskriften stiller bare selvstendige krav til røykvarslere og manuelt slukkeutstyr i boliger og fritidsboliger, plikt til kontroll og vedlikehold av fyringsanlegg og et minstekrav til sikkerhetsnivå i byggverk som eies av virksomheter. I tillegg til dette har forskriften enkelte organisatoriske krav til eiere og brukere av byggverk.

I gjeldende forskrift skilles det mellom plikter for eier på den ene siden og virksomhet/bruker av byggverk på den andre. Denne begrepsbruken tar ikke høyde for at også eier kan være en virksomhet, noe som både kan føre til et utydelig skille mellom plikter som gjelder virksomheter og andre pliktsubjekter, og en uklar ansvarsfordeling mellom flere virksomheter som eier og bruker det samme byggverket. I forslaget til ny forskrift er denne uklarheten rettet opp ved at pliktsubjektene er uttrykkelig nevnt i overskriften til hver

bestemmelse, i tilknytning til selve pliktene og ved at pliktene som gjelder for virksomheter som eier og virksomheter som bruker byggverk er plassert i forskjellige kapitler.

Målet med disse endringene er at det skal bli enklere for den enkelte aktøren å finne ut av hvilke plikter vedkommende har, og hvordan disse pliktene kan oppfylles. Dette øker sannsynligheten for at kravene blir etterkommet, og behovet for ressurskrevende tilsyn fra kommunen kan dermed bli redusert.

Større frihet og ansvar for virksomhetene

Forslaget tar sikte på å forsterke dette ved en tydeligere ansvarsfordeling og mer hensiktsmessig samhandling mellom virksomhetene og brannvesenene. I gjeldende forskrift er de tekniske pliktene fremhevet gjennom plassering, omfang og detaljeringsgrad. Dette kan ha ført til en forskyvning av oppmerksomhet og ressurser bort fra den overordnede organiseringen av det forebyggende arbeidet, til en sporadisk oppfølging av konkrete mangler, både i virksomhetene og ved brannvesenenes tilsyn.

Forslaget tar sikte på å styrke betydningen av virksomhetenes internkontroll for brannsikkerheten i byggverket. Detaljerte krav til organiseringen av det forebyggende arbeidet i virksomhetene er fjernet, for eksempel kravene til brannvernleder, brannøvelser og vaktordning. Virksomhetene må imidlertid etablere og dokumentere et tilfredsstillende system for å forebygge brann i byggverk den eier eller bruker. Virksomheten som eier byggverket skal sørge for ivaretagelse av bygningstekniske krav, og bruker får hovedansvaret for bruken av byggverket. Eieren skal samordne de brannforebyggende tiltakene.

Disse endringene skal gi virksomhetene frihet til å finne individuelle løsninger som er tilpasset deres egne forutsetninger, samtidig som de blir ansvarliggjort for resultatene av det forebyggende arbeidet. På noe sikt skal dette styrke sikkerhetsarbeidet i virksomhetene, og dermed sikre den positive trenden med få branner i særskilte brannobjekter.

Større frihet for kommunene

Det er store forskjeller i virksomhetenes evne og vilje til å ivareta brannsikkerheten i byggverk de eier eller bruker, og dermed stor variasjon i brannobjektene reelle risiko. I gjeldende forskrift er det likevel kategoriske krav til frekvens på tilsynene, og ressurser kan dermed bli brukt på brannobjekter med lav risiko, samtidig som det ikke er tilstrekkelige ressurser til andre objekter eller mer hensiktsmessige tiltak i kommunen.

I forslaget til ny forskrift er frekvenskravene både til tilsyn og feiing fjernet og erstattet av bestemmelser som forplikter kommunene til å gjøre en lokal vurdering av risiko og sårbarhet, planlegge og gjennomføre egnede tiltak og evaluere om tiltakene generelt og i enkelttilfeller har vært hensiktsmessige. Kommunene er gitt en spesiell plikt til å kartlegge utsatte grupper som har en særlig risiko for å omkomme eller bli skadet i brann. Videre skal kommunene bidra til å innhente og formidle kunnskap om brann.

Den økte friheten for kommunene balanseres dermed av en forventning om at de etablerer og dokumenterer et tilfredsstillende system for vurdering og håndtering av den reelle risikoen i kommunen, og at kommunene har et særlig fokus på utsatte grupper som har en større risiko for å omkomme eller bli skadet i brann.

Styrking av den generelle aktsomhetsnormen

Det generelle kravet til aktsomhet mot brann er slått fast i brann- og eksplosjonsvernloven § 5 første ledd: «*Enhver plikter å vise alminnelig aktsomhet og opptre på en slik måte at brann, eksplosjon og annen ulykke forebygges*». Gjeldende forskrift har i tillegg krav til aktsomhet ved spesielle aktiviteter som kan føre til brann, blant annet ved sveising, håndtering av brannfarlig avfall, oppbevaring av farlige varer og bruk av flyttbare apparater til oppvarming. Ulempen med den særskilte reguleringen av disse aktivitetene, er at reglene gjerne blir tolket antitetisk. Det vil si at de blir forstått slik at det ikke er krav til aktsomhet ved andre aktiviteter.

Utfordringen med dette blir særlig tydelig ved forbudet mot å gjøre opp ild utendørs i perioden 15. april til 15. september. Det er svært varierende risiko for brann i skog og mark, og risikoen kan være like høy eller høyere i andre perioder av året. Klimaendringene vil trolig gjøre risikoen enda mindre sesongavhengig fremover. Det er derfor svært viktig at befolkningen til enhver tid er forsiktig ved bruk av ild utendørs, og at de tar forholdsregler og gjennomfører aktiviteten på en forsvarlig måte. De spesielle hensynene som gjør seg gjeldende ved spesielle aktiviteter eller i enkelte deler av året kan ivaretas gjennom god informasjon om brannfarlig atferd, eventuelt ved at kommunen legger ned et forbud mot åpen ild i perioder der brannfaren er spesielt høy.

I forslaget til ny forskrift om brannforebygging er de særskilte reguleringene av aktsomhetskravet derfor fjernet, med unntak av forbudet mot å gjøre opp ild og lignende aktiviteter utendørs, som videreføres som et særskilt aktsomhetsområde og en aktivitet som kan forbys ved forskrift uten formell forhåndsvarsling og kunngjøring. Disse endringene er ment å understreke den enkeltes ansvar for å unngå brann, og skal virke sammen med informasjonstiltak og andre tiltak som skal øke kunnskapen om brannforebygging og redusere brannfarlig atferd.

3 Nærmere om innholdet i forslaget

I Innledende bestemmelser

Bestemmelsene i dette kapitlet har hjemmelsgrunnlag i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 5, 6, 8, 9, 10, 11 og 13.

§ 1 Formål

Forskriften skal bidra til å redusere sannsynligheten for brann, og begrense konsekvensene slike ulykker kan få for liv, helse, miljø og materielle verdier.

Formålsbestemmelsen slår fast at forebygging i forskriftens forstand både omfatter tiltak som skal redusere *sannsynligheten* for brann, og tiltak som skal begrense *konsekvensene* slike ulykker kan få for liv, helse, miljø og materielle verdier. Sannsynlighet og konsekvens omtales gjerne samlet som risiko (risiko = sannsynlighet x konsekvens).

Formålsbestemmelsen medfører ingen selvstendig rettsplikt. Pliktene for de private aktørene og kommunene må dermed utledes av andre bestemmelser i forskriften. Formålsbestemmelsen fremhever imidlertid de verdier forskriften skal ivareta, og disse skal tillegges vekt ved tolkingen av forskriften.

§ 2 Virkeområde

Forskriften gjelder

- a) *plikter for enhver til å vise aktsomhet ved brannfarlig aktivitet*
- b) *plikter for eiere og brukere av byggverk til å forebygge brann*
- c) *plikter for kommunene til å forebygge brann*
- d) *plikter for de som omsetter bærbart brannsløkkeutstyr*

Bestemmelsen nevner pliktsubjektene og beskriver kort pliktene i forskriften.

§ 3 Krav til aktsomhet ved brannfarlig aktivitet

Enhver plikter å vise aktsomhet ved gjennomføring av aktivitet som kan føre til brann.

Det er forbudt å gjøre opp ild eller behandle brannfarlige gjenstander utendørs under slike forhold eller på en slik måte at det kan føre til brann. Oppgjort ild må ikke forlates før den er fullstendig slokkes.

I perioder der brannfaren er spesielt stor, kan kommunen innføre forbud mot å gjøre opp ild eller behandle brannfarlig gjenstander utendørs i bestemte områder. Forbudet kan vedtas som forskrift uten forhåndsvarsling og kunngjøring etter forvaltningsloven §§ 37 andre ledd og 38 første ledd bokstav c). Kommunen skal sørge for at forbudet gjøres alminnelig kjent på stedet det gjelder.

Det generelle aktsomhetskravet er fremhevet i første ledd. Kravet innebærer at enhver må vurdere sannsynligheten for og konsekvensene av brann før de igangsetter aktivitet som kan føre til brann.

Andre ledd oppstiller et særskilt krav til aktsomhet ved tenning av ild eller behandling av brannfarlige gjenstander utendørs, og en uttrykkelig plikt til å slokke ilden før den forlates. I tredje ledd er det gitt en hjemmel for kommunene, som kan delegeres til brannsjefen, til å fastsette et forbud mot å gjøre opp ild eller behandle brannfarlige gjenstander utendørs i perioder der brannfaren er spesielt stor. Forbudet kan vedtas etter reglene for såkalte hasteforskrifter, det vil si uten en bred høring av offentlige og private aktører, og uten kunngjøring i Norsk Lovtidend. Kommunen må imidlertid sørge for at forbudet blir alminnelig kjent på stedet det gjelder, for eksempel ved informasjon gjennom lokale medier.

II Forebyggende plikter for eieren av byggverk

Bestemmelsene i dette kapitlet har hjemmelsgrunnlag i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 6 og 8.

§ 4 Eierens plikt til å kjenne og formidle opplysninger om brannsikkerhet i byggverket

Eieren av et byggverk skal kjenne kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket.

Eieren skal ha kunnskap om bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann.

Eieren skal gjøre den som har rett til å bruke byggverket kjent med kravene som gjelder for bruk av byggverket, og med alle egenskapene ved byggverket som har betydning for brannsikkerheten. Er det flere som har rett til å bruke byggverket, skal eieren sikre at all bruk samordnes på en måte som bidrar til å forebygge brann.

Bestemmelsen fastsetter enkelte sentrale plikter som gjelder for enhver eier av byggverk, det vil si uavhengig av hvem som eier byggverket og hva byggverket brukes til. Eier skal gjøre seg kjent med to forhold som er viktig for brannsikkerheten i byggverket:

1. Kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket - det vil si alle direkte og indirekte, både tekniske og organisatoriske, betingelser for at byggverket skal oppfylle kravene til brannsikkerhet.
2. Alle bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann – det vil si de tekniske sikkerhetsinnretningene som skal ivareta brannsikkerheten i byggverket.

Det er meningen at disse forholdene skal dekke alle forutsetningene for at brannsikkerheten i byggverket skal være ivaretatt. I noen tilfeller vil dette omfatte mer enn de uttrykkelige kravene i tillatelser til byggverket, for eksempel avgjørende underlag og beregninger i prosjektering og utførelse av byggverket. For nye byggverk skal eier senest ved søknad om ferdigattest ha fått overlevert dokumentasjon for hvordan igangsetting, forvaltning, drift og vedlikehold av byggverk, tekniske installasjoner og anlegg skal

utføres på en tilfredsstillende måte (såkalt FDV-dokumentasjon), jf. byggt teknisk forskrift § 4-1 første ledd og byggesaksforskriften § 8-2. Eierens må kjenne alle forutsetningene i denne dokumentasjonen som ikke kan endres uten at brann sikkerheten i byggverket blir redusert.

I mange byggverk vil ikke dette innebære noen sterk undersøkelsesplikt for eieren. I boliger med normal bruk vil det for eksempel bare være nødvendig å kjenne tillatelsene til oppføring og eventuelle endringer etter plan- og bygningsloven, og de tekniske tiltakene mot brann vil vanligvis være begrenset til røykvarslere og manuelt sløkkeutstyr. Som hovedregel er det heller ikke grunnlag for å føre tilsyn med at denne plikten er oppfylt i private boliger.

I andre byggverk, som ofte eies av virksomheter, kan det kreves mer inngående undersøkelser for å bli kjent med brann sikkerheten. Kravet til undersøkelser vil i første rekke være avhengig av byggverkets karakter og bruk, som også er avgjørende for hvilke tillatelser som er gitt til byggverket. Kravet vil dessuten være tett bundet til virksomhetenes særskilte plikt til systematisk sikkerhetsarbeid i § 8.

Eier skal også gjøre bruker kjent med alle forutsetningene for brann sikkerhet som har betydning for bruken av byggverket, og sørge for samordning av flere brukere. Det primære ansvaret for brann sikkerheten i tilknytning til bruk av byggverket, ligger imidlertid på den som har rett til å bruke byggverket.

§ 5 Eierens plikt til kontroll og vedlikehold av eksisterende sikkerhetsinnretninger

Eieren av et byggverk skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann blir kontrollert. Kontrollen skal avklare om sikkerhetsinnretningene

- a) oppfylder kravene til brann sikkerhet som gjelder for byggverket
- b) fungerer hver for seg og i integrasjon med hverandre

Kontrollen skal være tilpasset byggverkets størrelse, kompleksitet, bruk og risiko.

Eieren skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann vedlikeholdes slik at de fungerer som forutsatt.

I forlengelsen av eierens plikt til å kjenne de avgjørende opplysningene om brann sikkerheten i byggverket, har eieren også en plikt til å gjennomføre kontroll av sikkerhetsinnretningene, og sørge for at de blir vedlikeholdt slik at de fungerer som forutsatt. Bestemmelsen er utformet slik at den skal dekke et vidt spekter av sikkerhetsinnretninger, fra brannvegger som i mange tilfeller kan etterses av eieren selv, til komplekse brannalarmanlegg som må kontrolleres og vedlikeholdes av sertifiserte personer. Ofte vil forutsetningene for kontroll og vedlikehold fremgå av leverandørens spesifikasjoner for produktene. Plikten til kontroll og vedlikehold av røykvarslere og manuelt sløkkeutstyr i bolig og fritidsbolig er særskilt regulert i § 7 siste ledd.

§ 6 Eierens plikt til kontroll av fyringsanlegg og tilrettelegging for feiing

Eieren av et byggverk skal melde fra til kommunen når det er installert nytt ildsted eller gjort andre vesentlige endringer av fyringsanlegget.

Eieren skal sørge for at fyringsanlegget virker som forutsatt. Anlegget skal ikke brukes hvis det blir oppdaget feil som kan øke risikoen for brann.

Etter å ha mottatt et varsel om at kommunen vil feie, skal eieren sørge for at feieren har tilfredsstillende atkomst for å feie og ta ut sot.

Bestemmelsen regulerer eierens plikter i forbindelse med fyringsanlegg. Kommunens plikter til å føre tilsyn og feie fyringsanlegg står i § 17.

§ 7 Eierens plikt til å ha røykvarsler og manuelt slukkeutstyr i bolig og fritidsbolig

Eieren skal sørge for at boliger og fritidsboliger har et tilstrekkelig antall røykvarslere eller brannalarmanlegg. Det skal være minst én røykvarsler eller detektor i hver etasje. De skal dekke kjøkken, stue, sone utenfor soverom og sone utenfor tekniske rom. Alarmen skal kunne høres tydelig på oppholdsrom og soverom når dørene mellom rommene er lukket.

Eieren skal sørge for at boliger og fritidsboliger er utstyrt med minst ett av følgende slukkeutstyr som kan brukes i alle rom:

- a) pulverapparat på minst 6 kg med ABC-pulver*
- b) skum- eller vannapparat på minst 9 liter*
- c) skum- eller vannapparat på minst 6 liter med effektivitetsklasse på minst 21A*
- d) formfast brannslange med innvendig diameter på minst 10 mm*
- e) annet manuelt slukkeutstyr med tilsvarende slukkekapasitet*

Eieren skal sørge for at røykvarslere og manuelt slukkeutstyr i boliger og fritidsboliger blir kontrollert ved funksjonsprøve eller ettersyn i samsvar med leverandørens anvisninger, og at de vedlikeholdes slik at de fungerer som forutsatt.

Bestemmelsen presiserer at kravet til brannvarsling både gjelder bolig og fritidsbolig, og stiller nå krav om minst én røykvarsler eller detektor per etasje som dekker nærmere angitte områder. Kravene er tilpasset minstekravene for brannvarsling i nye boliger, og innebærer en viss utvidelse av dagens plikt til å ha røykvarsler. For øvrig viderefører bestemmelsen kravene til varsling og slukkeutstyr i gjeldende forskrift.

§ 8 Særskilt plikt til systematisk sikkerhetsarbeid for virksomheter som eier byggverk

En virksomhet som eier et byggverk skal fastsette mål og iverksette planer og tiltak for å sikre byggverket mot brann. Virksomheten skal iverksette og dokumentere

- a) rutiner som sikrer at kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket blir overholdt*
- b) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved bygningsdeler, installasjoner og utstyr som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann*
- c) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det systematiske sikkerhetsarbeidet*

Det systematiske sikkerhetsarbeidet skal være tilpasset byggverkets størrelse, kompleksitet, bruk og risiko.

Denne bestemmelsen må ses i sammenheng med den generelle plikten til å kjenne de avgjørende opplysningene om brannsikkerheten i byggverket, plikten til kontroll og vedlikehold av sikkerhetsinnretningene og plikten for virksomheter til å utbedre sikkerhetsnivået i eldre byggverk. Disse bestemmelsene utgjør til sammen de viktigste kravene til det forebyggende arbeidet i byggverk som eies av virksomheter. I motsetning til andre bygningseiere, plikter virksomheter å etablere og dokumentere et system som sikrer at det gjennomføres tiltak for å avdekke, rette opp og forebygge brannrisiko i byggverket. Sikkerhetsarbeidet kan både i omfang og innhold tilpasses svært forskjellige brannobjekter, fra de enkle byggverkene med lav og stabil risiko, til komplekse bygningsmasser som stiller store krav til brannfaglig kompetanse.

§ 9 Særskilt plikt til utbedring av eldre byggverk som eies av virksomheter

En virksomhet som eier et byggverk skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann gir et samlet sikkerhetsnivå som tilsvarer kravene i byggeforskrift 15. november 1984 nr. 1892 eller senere byggeregler. Utbedringsplikten gjelder ikke tiltak som ligger utenfor en praktisk og økonomisk forsvarlig ramme, så langt tiltakene bare skal ivareta økonomiske verdier.

Bestemmelsen er ment å videreføre kravene til oppgradering av eldre byggverk i § 2-1 fjerde ledd i gjeldende forskrift. Etter denne bestemmelsen skal alle byggverk som er oppført i samsvar med tillatelse etter byggeregler gjeldende før plan- og bygningsloven fra 1985, eller som er oppført uten krav til tillatelse, oppgraderes til sikkerhetsnivået som følger av dette regelverket. I praksis vil det si at byggverket må oppfylle de tekniske kravene i byggeforskrift 1985 eller nyere byggeregler, eller at det finnes andre løsninger som gir tilsvarende sikkerhetsnivå. I samsvar med praktiseringen av gjeldende bestemmelse, er det nå slått uttrykkelig fast at begrensningen av plikten til det som er økonomisk og praktisk forsvarlig, bare gjelder tiltak for å sikre økonomiske verdier. Det innebærer at personsikkerheten alltid skal være på nivå med byggereglene fra 1985.

§ 10 Særskilt plikt til å dokumentere at kravene til brannsikkerhet er oppfylt for virksomheter som eier byggverk

En virksomhet som eier et byggverk skal dokumentere at kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket og virksomhetenes plikter etter denne forskriften er oppfylt.

Virksomheten må dokumentere:

1. At det faktiske byggverket samsvarer med alle branntekniske krav som gjelder for byggverket.
2. At den kjenner og eventuelt har formidlet de avgjørende opplysningen om brannsikkerheten i byggverket (§ 4).
3. Har kontrollert og vedlikeholdt alle sikkerhetsinnretninger i byggverket (§ 5).
4. Har et system for å sikre byggverket mot brann (§ 8).
5. Har utbedret eldre byggverk slik at det minst har et sikkerhetsnivå som tilsvarende kravene i byggeforskrift 1985 (§ 9).

Av brann- og eksplosjonsvernloven § 33 fremgår det at virksomheten har plikt til å legge dokumentasjonen frem for tilsynsmyndighetene.

III Forebyggende plikter for brukeren av byggverk

Bestemmelsene i dette kapitlet har hjemmelsgrunnlag i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 6 og 8.

§ 11 Brukerens plikt til å forebygge brann i byggverk

Den som har rett til å bruke et byggverk skal sørge for at byggverket brukes i samsvar med kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket.

Den som har rett til å bruke byggverket skal unngå unødig risiko for brann, og sørge for at rømningsveiene er fremkommelige.

Den som har rett til å bruke et byggverk skal informere eieren om endringer, forfall og skader i byggverket som kan påvirke sikkerheten mot brann.

Pliktene for bruker er i forskriften plassert hos den som har rett til å bruke et byggverk, det vil si den som i egenskap av eier eller etter avtale med eier har total eller partiell bruksrett til byggverket. Dette viderefører definisjonen av bruker i gjeldende forskrift.

Det primære ansvaret for bruker er å sørge for at byggverket brukes i samsvar med kravene som gjelder for byggverket, og på en måte som ikke medfører fare for brann. I de fleste tilfeller vil tillatelsen etter plan- og bygningsloven inneholde de viktigste forutsetningene for bruken av byggverket, men forutsetninger for brannsikkerheten kan også fremgå av tillatelser knyttet til næringen som utøves i

byggverket. Eier kan dessuten sette egne forutsetninger for bruken gjennom vilkår i avtale med brukeren. Avtaleforholdene mellom eier og bruker reguleres imidlertid ikke i forskriften.

§ 12 Særskilt plikt til systematisk sikkerhetsarbeid for virksomheter som bruker byggverk

En virksomhet som har rett til å bruke et byggverk skal fastsette mål og iverksette planer og tiltak for å redusere risikoen for brann i byggverket. Virksomheten skal iverksette og dokumentere

- a) rutiner som sikrer at byggverket brukes i samsvar med kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket*
- b) rutiner for evakuering og redning ved brann i byggverket*
- c) rutiner som sikrer at personer med arbeidsplass i byggverket har tilstrekkelige kunnskaper og ferdigheter i brannforebygging og brannbekjempelse*
- d) rutiner som sikrer at alle som oppholder seg i byggverket får tilstrekkelig informasjon om hvordan de skal unngå brann og opptre ved brann*
- e) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det systematiske sikkerhetsarbeidet*

Det systematiske sikkerhetsarbeidet skal være tilpasset risikoen for brann som følge av virksomhetens bruk av byggverket.

Denne bestemmelsen må ses i sammenheng med eierens plikt til å sikre tekniske krav ved systematisk sikkerhetsarbeid. Brukerens plikt til systematisk sikkerhetsarbeid vil imidlertid skille seg fra eierens plikt, både ved at den retter seg mot bruken av byggverket, men også ved at den i større grad retter seg mot ansatte og andre som oppholder seg i byggverket. Brukerens plikt vil i så måte ligge nærmere den alminnelige plikten til internkontroll etter forskrift om helse-, miljø- og sikkerhetsarbeid. Det foreslås likevel å regulere brukerens plikt til systematisk sikkerhetsarbeid direkte i forskriften om brannforebygging, fordi dette vil skape større klarhet i pliktfordelingen mellom eier og bruker. En samlet regulering av brukerens brannforebyggende plikter vil også gjøre det lettere for den enkelte å få oversikt over sine plikter i det forebyggende arbeidet.

§ 13 Særskilt plikt til å dokumentere at kravene i forskriften er oppfylt for virksomheter som bruker byggverk

En virksomhet som har rett til å bruke et byggverk skal dokumentere at dens plikter etter denne forskriften er oppfylt.

Bestemmelsen slår tydelig fast at også virksomheter som bruker byggverk, skal dokumentere at den oppfylder sine plikter etter forskriften. Virksomheten skal dokumentere at pliktene i § 11 og § 12 er oppfylt, herunder at byggverket brukes i samsvar med kravene som gjelder for byggverket.

IV Kommunens forebyggende plikter

Bestemmelsene i dette kapitlet har hjemmelsgrunnlag i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 9, 10, 11 og 13.

§ 14 Kommunens plikt til å kartlegge risiko for brann

Kommunen skal kartlegge sannsynligheten for brann og konsekvensene brann kan få for liv, helse, miljø og materielle verdier i kommunen. Kommunen skal herunder kartlegge utsatte grupper i kommunen som har en særlig risiko for å omkomme i eller bli skadet av brann.

Bestemmelsen presiserer kommunens plikt til å gjøre en konkret vurdering av sannsynligheten for og konsekvensene av en brann. Plikten gjelder branner både innenfor kommunen og i områder utenfor kommunen som kan få betydning for kommunen.

Det er en uttrykkelig plikt til å kartlegge utsatte grupper i kommunen som har en særskilt risiko for å omkomme eller bli skadet i brann. Denne kartleggingen må ta utgangspunkt i etablert kunnskap om risikogrupper, og forutsetter at kommunen gjennomfører lokale undersøkelser så langt det er nødvendig for å vurdere egnede tiltak mot disse gruppene. Plikten rekker imidlertid ikke så langt at kommunen må kartlegge enkeltpersoner som har en særskilt risiko for å omkomme eller bli skadet i brann.

§ 15 Kommunens plikt til å planlegge det forebyggende arbeidet

Kommunen skal fastsette satsingsområder og planlegge samarbeid og tiltak for å redusere den kartlagte risikoen for brann på en effektiv måte. Satsingsområdene og tiltakene skal prioriteres og begrunnes.

På bakgrunn av risikoen og sårbarheten som er kartlagt etter § 14, skal kommunen planlegge det forebyggende arbeidet slik at ressursene utnyttes best mulig til å sikre befolkningens trygghet og sikkerhet mot brann. Utgangspunktet for denne plikten er at ressursene som kan brukes til det forebyggende arbeidet er gitt. God planlegging er avgjørende både for å styre ressursene dit risikoen er størst, og for å sikre at gjennomføringen av tiltak gir forventet effekt. Herunder er det viktig å kartlegge og forstå hvordan samhandling mellom aktørene på brannområdet kan bidra til en mest mulig effektiv utnyttelse av ressursene. For eksempel er det hensiktsmessig at helse- og omsorgssektoren i kommunen bidrar i det forebyggende arbeidet mot risikoutsatte grupper.

§ 16 Kommunens plikt til å gjennomføre tiltak mot brann

Kommunen skal gjennomføre tiltak i samsvar med planen for det forebyggende arbeidet, og på bakgrunn av hendelser, bekymringsmeldinger og lignende som gir ny kunnskap om risikoen for brann.

Bestemmelsen slår fast den helt grunnleggende plikten til å gjennomføre tiltak som er egnet til å redusere risikoen for brann, og at tiltakene som utgangspunkt skal gjennomføres i samsvar med planen, men at det også skal tas hensyn til ny relevant kunnskap. Eksempel på det siste kan være branntilløp hos en virksomhet som gir grunn til å gjennomføre tilsyn eller bekymringsmeldinger fra privatpersoner, beredskapsaktører eller andre.

§ 17 Kommunens plikt til å feie og føre tilsyn med fyringsanlegg

Kommunen skal sørge for at røykkanaler i fyringsanlegg som brukes til oppvarming av byggverk, blir feiet ved behov. Feiingen skal utføres på en faglig tilfredsstillende måte som medfører minst mulig ulempe for eiere og brukere. Etter feiingen skal feieren sørge for at all sot blir fjernet til et egnet sted.

Kommunen skal sørge for at det ved behov blir ført tilsyn med fyringsanlegg som brukes til oppvarming av byggverk. Kommunen skal sørge for at fyringsanlegget blir kontrollert etter brann i eller i tilknytning til fyringsanlegget.

Bestemmelsen viderefører ikke de eksakte kravene til hyppighet på feiing av og tilsyn med fyringsanlegg. Brannstatistikk og SINTEF NBL (nå SP Fire Research AS) sin undersøkelse av feiervesenet indikerer at gjeldende frekvenskrav ikke er tilpasset det faktiske risikobildet. Branner som skyldes piper og ildsteder er sjelden årsak til dødsfall eller alvorlig skade. Årlig registreres det imidlertid om lag 1500 pipebranner som ikke utvikler seg til boligbranner. Det er derfor fortsatt behov for oppmerksomhet på fyringsanlegg.

Dagens minimumskrav til feie- og tilsynsfrekvens har vært gjeldende i mange år, og kommunene har dermed fått en svært god kjennskap til de lokale behovene for feiing og tilsyn. Feierne har også den beste kompetansen til å gjøre den konkrete risikovurderingen, blant annet basert på fyringsmønster, kvaliteten på fyringsanlegget og byggverket og nærmiljøets karakter. Feierne er dermed også de nærmeste til å vurdere feiing og tilsyn mot andre virkemidler, som for eksempel informasjon om fyringssikkerhet. Det foreslås derfor at den konkrete vurderingen av risikoen ved fyringsanlegg overlates til kommunene.

§ 18 Kommunens plikt til å gjennomføre risikobasert tilsyn

Tilsyn etter brann- og eksplosjonsvernloven § 13 skal prioriteres og gjennomføres på bakgrunn av

- a) risikoen for tap av liv og helse*
- b) risikoen for tap av materielle og kulturhistoriske verdier*
- c) risikoen for samfunnsmessige konsekvenser*
- d) risikoen for brudd på forebyggende plikter i brannobjekter*
- e) effekten av tilsyn i forhold til andre brannforebyggende tiltak*

Plikten til å føre tilsyn med særskilte brannobjekter følger av § 13 i brann- og eksplosjonsvernloven. I gjeldende forskrift er denne plikten supplert med enkelte saksbehandlingskrav og krav til hyppighet. Saksbehandlingskravene er en gjentakelse av bestemmelser i brann- og eksplosjonsvernloven og alminnelige forvaltningsregler, og foreslås derfor fjernet.

Kravene til hyppighet foreslås også fjernet og erstattet av en plikt til å prioritere og gjennomføre tilsyn etter en nærmere vurdering av enkelte risikomomenter. Dette skal gi frihet for kommunene til å vurdere både risikoobjekter og bruk av virkemidler opp mot hverandre ut fra lokale forhold.

§ 19 Kommunens plikt til å gjennomføre andre tiltak mot brann

Kommunen skal motivere og samarbeide med aktuelle aktører for at de skal bidra til å redusere sannsynligheten for og konsekvensene av brann.

Kommunen skal fremme brannsikkerhet gjennom planleggings- og beslutningsprosesser i og utenfor kommunen.

Kommunen skal bidra til å innhente og formidle kunnskap om

- a) årsaker til branner og spredning av brann*
- b) kjennetegn ved personer som omkommer eller blir skadet i branner*
- c) kjennetegn ved byggverk og bygningsmiljø som blir involvert i branner*
- d) hvilke forebyggende og beredskapsmessige tiltak som påvirker forløpet og utfallet av branner*

Plikten til motivasjon og samarbeid på brannområdet gjelder både interne og eksterne aktører. Eksempel på det første kan være samarbeid mellom brannvesenet og helse- og omsorgssektoren i kommunen for å kartlegge risikoen hos utsatte grupper. Samarbeid mellom brannvesenet og bransjer om brannsikkerheten i enkelte virksomheter er et eksempel på det siste.

Planleggings- og beslutningsprosesser er ment å dekke alle interne og eksterne prosesser der brannsikkerhet er aktuelt. Plan- og bygningsprosesser i kommunen er viktige i denne sammenheng, men brannsikkerhet kan også fremmes gjennom helt konkrete beslutninger, for eksempel ved tildeling av omsorgsboliger.

Plikten til innhenting av og formidling av kunnskap om kritiske risikofaktorer ved brann har en parallell i forslag til ny § 10 a i brann- og eksplosjonsvernloven, som innebærer at kommunen skal rapportere om alle ressurser, hendelser og evalueringer etter forslaget § 9 annet ledd annet punktum. Bestemmelsen er begrenset til en *bidragsplikt* og en *innhentingsplikt*. Den innebærer ikke en plikt for kommunen til å gjennomføre selvstendige undersøkelser utover sin rapporteringsplikt for hendelser.

§ 20 Kommunens plikt til evaluering av det forebyggende arbeidet

Kommunen skal iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det forebyggende arbeidet.

Etter branner som har hatt eller kunne fått alvorlige konsekvenser for liv, helse, miljø eller materielle verdier, skal kommunen evaluere om det forebyggende arbeidet har hatt ønsket effekt.

Kommunen skal iverksette rutiner som sikrer at kunnskap og erfaringer fra hendelser kommer til nytte ved kartleggingen av risiko og sårbarhet for brann, og ved planleggingen og gjennomføringen av forebyggende tiltak.

Bestemmelsen har en parallell i forslag til ny § 9 annet ledd i brann- og eksplosjonsvernloven. Hensikten både med lovendringen og denne bestemmelsen i forskriften er primært å skape en kultur i norske brannvesen for å arbeide systematisk med læring fra branner og andre relevante hendelser. Både ved hendelser og på jevnlig basis bør tiltakene mot brann være gjenstand for gjennomgang og kritisk refleksjon med tanke på læring og forbedring av det forebyggende arbeidet. Kommunene må dermed både ha rutiner for gjennomføring og oppfølging av evalueringene.

§ 21 Kommunens plikt til å dokumentere at kravene i forskriften er oppfylt

Kommunen skal dokumentere at dens plikter etter denne forskriften er oppfylt.

Bestemmelsen viderefører kommunens plikt til å dokumentere at den oppfylder sine plikter etter forskriften. Bestemmelsen innebærer ikke i seg selv en rapporteringsplikt, men dette vil følge av §§ 10 og 33 i brann- og eksplosjonsvernloven.

V Sluttbestemmelser

Bestemmelsene i dette kapitlet har hjemmelsgrunnlag i brann- og eksplosjonsvernloven §§ 6, 8, 9, 10, 11, 13, 26 og 27.

§ 22 Krav til omsetning og merking av bærbart brannsløkkeapparat

Et bærbart brannsløkkeapparat kan bare omsettes hvis det er testet og sertifisert etter forskrift 9. juni 1999 nr. 721 om trykkpåkjent utstyr og typegodkjent av et anerkjent sertifiseringsorgan etter NS-EN 3 eller en annen standard som stiller likeverdige krav til funksjonalitet og effektivitet.

Slokkeutstyr som ikke oppfyller kravene i § 7 andre ledd i denne forskriften skal merkes på norsk med at det har begrenset slokkekapasitet og at det ikke kan erstatte påbudt manuelt slokkeutstyr.

Bestemmelsen viderefører krav til omsetning og merking av bærbart brannslukkeapparat og tilleggsutstyr. Siden bestemmelsen retter seg mot de som omsetter slike produkter, skiller den seg fra de øvrige pliktene i forskriften. Kravet i bestemmelsen er imidlertid ikke dekket av produktregelverket i dag. Den videreføres derfor inntil videre.

§ 23 Ikrafttredelse

Forskriften trer i kraft [...].

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. juni 2002 nr. 847 om brannforebyggende tiltak og tilsyn.

Bestemmelsen fastslår tidspunktet for forskriftens ikrafttreden.

4 Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget medfører ikke endringer i pliktene for staten, kommunene eller private aktører som vil få vesentlige økonomiske eller administrative konsekvenser.

Forskrift om organisering og dimensjonering av brannvesen 26. juni 2002 nr. 729 setter minstekrav til bemanning for å løse de forebyggende oppgavene i kommunene. Forslaget gir ingen føringer for dimensjoneringskravene, og legger dermed til grunn at kommunenes forebyggende oppgaver kan løses innenfor dagens ressursituasjon.

Det er grunn til å tro at den generelle forenklingen av forskriften og tydeliggjøringen av pliktsubjekter og pliktinnhold kan gi mer effektive prosesser ved planlegging og gjennomføring av tiltak, både for kommunene og private aktører, og dermed gi en bedre utnyttelse av ressursene som brukes til det forebyggende arbeidet. Det samme gjelder friheten til å finne individuelle og lokale løsninger som sikrer at innsatsen settes inn der risikoen er størst.

Vedlegg 2

Forskrift om brannforebyggende tiltak

Fastsatt av Direktoratet for samfunnssikkerhet og beredskap [...] med hjemmel i lov 14. juni 2002 nr. 20 om vern mot brann, eksplosjon og ulykker med farlig stoff og om brannvesenets redningsoppgaver §§ 6, 8, 9, 10, 11, 13, 26, 27 og 43, jf. Justis- og politidepartementets delegeringsvedtak 1. september 2003 nr. 1161.

I Innledende bestemmelser

§ 1 Formål

Forskriften skal bidra til å redusere sannsynligheten for brann, og begrense konsekvensene slike ulykker kan få for liv, helse, miljø og materielle verdier.

§ 2 Virkeområde

Forskriften gjelder

- a) plikter for enhver til å vise aktsomhet ved brannfarlig aktivitet
- b) plikter for eiere og brukere av byggverk til å forebygge brann
- c) plikter for kommunene til å forebygge brann
- d) plikter for de som omsetter bærbart brannsløkkeutstyr

§ 3 Krav til aktsomhet ved brannfarlig aktivitet

Enhver plikter å vise aktsomhet ved gjennomføring av aktivitet som kan føre til brann.

Det er forbudt å gjøre opp ild eller behandle brannfarlige gjenstander utendørs under slike forhold eller på en slik måte at det kan føre til brann. Oppgjort ild må ikke forlates før den er fullstendig sløkket.

I perioder der brannfaren er spesielt stor, kan kommunen innføre forbud mot å gjøre opp ild eller behandle brannfarlig gjenstander utendørs i bestemte områder. Forbudet kan vedtas som forskrift uten forhåndsvarsling og kunngjøring etter forvaltningsloven §§ 37 andre ledd og 38 første ledd bokstav c). Kommunen skal sørge for at forbudet gjøres alminnelig kjent på stedet det gjelder.

II Forebyggende plikter for eieren av byggverk

§ 4 Eierens plikt til å kjenne og formidle opplysninger om brannsikkerhet i byggverket

Eieren av et byggverk skal kjenne kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket.

Eieren skal ha kunnskap om bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann.

Eieren skal gjøre den som har rett til å bruke byggverket kjent med kravene som gjelder for bruk av byggverket, og med alle egenskapene ved byggverket som har betydning for brannsikkerheten. Er det flere som har rett til å bruke byggverket, skal eieren sikre at all bruk samordnes på en måte som bidrar til å forebygge brann.

§ 5 Eierens plikt til kontroll og vedlikehold av eksisterende sikkerhetsinnretninger

Eieren av et byggverk skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann blir kontrollert. Kontrollen skal avklare om sikkerhetsinnretningene

- a) oppfyller kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket
- b) fungerer hver for seg og i integrasjon med hverandre

Kontrollen skal være tilpasset byggverkets størrelse, kompleksitet, bruk og risiko.

Eieren skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr i byggverket som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann vedlikeholdes slik at de fungerer som forutsatt.

§ 6 Eierens plikt til kontroll av fyringsanlegg og tilrettelegging for feiing

Eieren av et byggverk skal melde fra til kommunen når det er installert nytt ildsted eller gjort andre vesentlige endringer av fyringsanlegget.

Eieren skal sørge for at fyringsanlegget virker som forutsatt. Anlegget skal ikke brukes hvis det blir oppdaget feil som kan øke risikoen for brann.

Etter å ha mottatt et varsel om at kommunen vil feie, skal eieren sørge for at feieren har tilfredsstillende atkomst for å feie og ta ut sot.

§ 7 Eierens plikt til å ha røykvarsler og manuelt slukkeutstyr i bolig og fritidsbolig

Eieren skal sørge for at boliger og fritidsboliger har et tilstrekkelig antall røykvarslere eller brannalarmanlegg. Det skal være minst en røykvarsler eller detektor i hver etasje. De skal dekke kjøkken, stue, sone utenfor soverom og sone utenfor tekniske rom. Alarmen skal kunne høres tydelig på oppholdsrom og soverom når dørene mellom rommene er lukket.

Eieren skal sørge for at boliger og fritidsboliger er utstyrt med minst ett av følgende slukkeutstyr som kan brukes i alle rom:

- a) pulverapparat på minst 6 kg med ABC-pulver
- b) skum- eller vannapparat på minst 9 liter
- c) skum- eller vannapparat på minst 6 liter med effektivitetsklasse på minst 21A
- d) formfast brannslange med innvendig diameter på minst 10 mm
- e) annet manuelt slukkeutstyr med tilsvarende slukkekapasitet

Eieren skal sørge for at røykvarslere og manuelt slukkeutstyr i boliger og fritidsboliger blir kontrollert ved funksjonsprøve eller ettersyn i samsvar med leverandørens anvisninger, og at de vedlikeholdes slik at de fungerer som forutsatt.

§ 8 Særskilt plikt til systematisk sikkerhetsarbeid for virksomheter som eier byggverk

En virksomhet som eier et byggverk skal fastsette mål og iverksette planer og tiltak for å sikre byggverket mot brann. Virksomheten skal iverksette og dokumentere

- a) rutiner som sikrer at kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket blir overholdt
- b) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved bygningsdeler, installasjoner og utstyr som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann
- c) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det systematiske sikkerhetsarbeidet

Det systematiske sikkerhetsarbeidet skal være tilpasset byggverkets størrelse, kompleksitet, bruk og risiko.

§ 9 Særskilt plikt til utbedring av eldre byggverk som eies av virksomheter

En virksomhet som eier et byggverk skal sørge for at bygningsdeler, installasjoner og utstyr som skal oppdage brann eller begrense konsekvensene av brann gir et samlet sikkerhetsnivå som tilsvarer kravene i byggeforskrift 15. november 1984 nr. 1892 eller senere byggeregler. Utbedringsplikten gjelder ikke tiltak som ligger utenfor en praktisk og økonomisk forsvarlig ramme, så langt tiltakene bare skal ivareta økonomiske verdier.

§ 10 Særskilt plikt til å dokumentere at kravene til brannsikkerhet er oppfylt for virksomheter som eier byggverk

En virksomhet som eier et byggverk skal dokumentere at kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket og virksomhetens plikter etter denne forskriften er oppfylt.

III Forebyggende plikter for brukeren av byggverk

§ 11 Brukerens plikt til å forebygge brann i byggverk

Den som har rett til å bruke et byggverk skal sørge for at byggverket brukes i samsvar med kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket.

Den som har rett til å bruke byggverket skal unngå unødig risiko for brann, og sørge for at rømningsveiene er fremkommelige.

Den som har rett til å bruke et byggverk skal informere eieren om endringer, forfall og skader i byggverket som kan påvirke sikkerheten mot brann.

§ 12 Særskilt plikt til systematisk sikkerhetsarbeid for virksomheter som bruker byggverk

En virksomhet som har rett til å bruke et byggverk skal fastsette mål og iverksette planer og tiltak for å redusere risikoen for brann i byggverket. Virksomheten skal iverksette og dokumentere

- a) rutiner som sikrer at byggverket brukes i samsvar med kravene til brannsikkerhet som gjelder for byggverket
- b) rutiner for evakuering og redning ved brann i byggverket
- c) rutiner som sikrer at personer med arbeidsplass i byggverket har tilstrekkelige kunnskaper og ferdigheter i brannforebygging og brannbekjempelse
- d) rutiner som sikrer at alle som oppholder seg i byggverket får tilstrekkelig informasjon om hvordan de skal unngå brann og opptre ved brann
- e) rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det systematiske sikkerhetsarbeidet

Det systematiske sikkerhetsarbeidet skal være tilpasset risikoen for brann som følge av virksomhetens bruk av byggverket.

§ 13 Særskilt plikt til å dokumentere at kravene i forskriften er oppfylt for virksomheter som bruker byggverk

En virksomhet som har rett til å bruke et byggverk skal dokumentere at dens plikter etter denne forskriften er oppfylt.

IV Kommunens forebyggende plikter

§ 14 Kommunens plikt til å kartlegge risiko for brann

Kommunen skal kartlegge sannsynligheten for brann og konsekvensene brann kan få for liv, helse, miljø og materielle verdier i kommunen. Kommunen skal herunder kartlegge utsatte grupper i kommunen som har en særlig risiko for å omkomme i eller bli skadet av brann.

§ 15 Kommunens plikt til å planlegge det forebyggende arbeidet

Kommunen skal fastsette satsingsområder og planlegge samarbeid og tiltak for å redusere den kartlagte risikoen for brann på en effektiv måte. Satsingsområdene og tiltakene skal prioriteres og begrunnes.

§ 16 Kommunens plikt til å gjennomføre tiltak mot brann

Kommunen skal gjennomføre tiltak i samsvar med planen for det forebyggende arbeidet, og på bakgrunn av hendelser, bekymringsmeldinger og lignende som gir ny kunnskap om risikoen for brann.

§ 17 *Kommunens plikt til å feie og føre tilsyn med fyringsanlegg*

Kommunen skal sørge for at røykkanaler i fyringsanlegg som brukes til oppvarming av byggverk, blir feiet ved behov. Feiingen skal utføres på en faglig tilfredsstillende måte som medfører minst mulig ulempe for eiere og brukere. Etter feiingen skal feieren sørge for at all sot blir fjernet til et egnet sted.

Kommunen skal sørge for at det ved behov blir ført tilsyn med fyringsanlegg som brukes til oppvarming av byggverk. Kommunen skal sørge for at fyringsanlegget blir kontrollert etter brann i eller i tilknytning til fyringsanlegget.

§ 18 *Kommunens plikt til å gjennomføre risikobasert tilsyn*

Tilsyn etter brann- og eksplosjonsvernloven § 13 skal prioriteres og gjennomføres på bakgrunn av

- a) risikoen for tap av liv og helse
- b) risikoen for tap av materielle og kulturhistoriske verdier
- c) risikoen for samfunnsmessige konsekvenser
- d) risikoen for brudd på forebyggende plikter i brannobjekter
- e) effekten av tilsyn i forhold til andre brannforebyggende tiltak

§ 19 *Kommunens plikt til å gjennomføre andre tiltak mot brann*

Kommunen skal motivere og samarbeide med aktuelle aktører for at de skal bidra til å redusere sannsynligheten for og konsekvensene av brann.

Kommunen skal fremme brannsikkerhet gjennom planleggings- og beslutningsprosesser i og utenfor kommunen.

Kommunen skal bidra til å innhente og formidle kunnskap om

- a) årsaker til branner og spredning av brann
- b) kjennetegn ved personer som omkommer eller blir skadet i branner
- c) kjennetegn ved byggverk og bygningsmiljø som blir involvert i branner
- d) hvilke forebyggende og beredskapsmessige tiltak som påvirker forløpet og utfallet av branner

§ 20 *Kommunens plikt til evaluering av det forebyggende arbeidet*

Kommunen skal iverksette rutiner for å avdekke, rette opp og forebygge mangler ved det forebyggende arbeidet.

Etter branner som har hatt eller kunne fått alvorlige konsekvenser for liv, helse, miljø eller materielle verdier, skal kommunen evaluere om det forebyggende arbeidet har hatt ønsket effekt.

Kommunen skal iverksette rutiner som sikrer at kunnskap og erfaringer fra hendelser kommer til nytte ved kartleggingen av risiko og sårbarhet for brann, og ved planleggingen og gjennomføringen av forebyggende tiltak.

§ 21 *Kommunens plikt til å dokumentere at kravene i forskriften er oppfylt*

Kommunen skal dokumentere at dens plikter etter denne forskriften er oppfylt.

V Sluttbestemmelser

§ 22 *Krav til omsetning og merking av bærbart brannslukkeapparat*

Et bærbart brannslukkeapparat kan bare omsettes hvis det er testet og sertifisert etter forskrift 9. juni 1999 nr. 721 om tryktpåkjent utstyr og typegodkjent av et anerkjent sertifiseringsorgan etter NS-EN 3 eller en annen standard som stiller likeverdige krav til funksjonalitet og effektivitet.

Slokkeutstyr som ikke oppfyller kravene i § 7 andre ledd i denne forskriften skal merkes på norsk med at det har begrenset slokkekapasitet og at det ikke kan erstatte påbudt manuelt slokkeutstyr.

§ 23 *Ikrafttredelse*

Forskriften trer i kraft [...].

Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 26. juni 2002 nr. 847 om brannforebyggende tiltak og tilsyn.